

JAPAN

'Ik had altijd al Japan willen zien.'

Hennebel werd gearresteerd niet ver van het filmmuseum in de Japanse wijk van Parijs nadat hij er in een bordeel een prostituee had vermoord. Van zijn veertiende tot zijn zestiende had hij op bevel van zijn leraar Engels gecorrespondeerd met de al net zo jonge Emiko Takamori, op hemelsblauw luchtpostpapier. Pas op zijn achttiende – die schoolse briefwisseling was dan al stilgevallen – leerde hij het begrip *geisha* kennen: gezelschapsmeisjes die al te vaak met prostitutie werden geassocieerd. Voor Hennebel stond het echter als een paal boven water dat iedere *geisha* ook een hoer was. Met twee spleetogen en een spleet onderaan. Hem zouden ze niks wijsmaken. Van dan af leefde hij zo'n beetje met een latent gehalte aan japanitis, of noem het: zucht naar Japan. Van Japanse films snapte hij geen reet. Haiku's vond hij voor mietjes zijn. Kamikazepiloten waren zijn helden. *Geisha's* moesten de zevende hemel zijn. Japan had ook de (voorspelbare) gewoonte af en toe te beven. Ook dat trok Hennebel aan. Niets stond er vast. Alles kon ogenblikkelijk in duigen vallen. Papier en hout vormden er de steunpilaren.

Hennebel begon voorwaar ook thee te drinken. Dat gebeurde nota bene onder de Vlaamse Halletoren op de Markt in Brugge – het mekka van zovele Japanners met het fotoapparaat of de camera in de aanslag. Hennebel werkte in Brugge – hoofdplaats van de provincie West-Vlaanderen – in de Compensatiekas voor Zelfstandigen. Hij bedreef er papierwerk waar geen buitenstaander iets van kon snappen, in een zaal met nog zeventien andere ambtenaren wier carrière zo vlak was als achttien keer door de mangel gehaalde filodeeg.

Ambtenaar B. Hennebel werd 's ochtends vroeg bij rijzende zon in de kraag gevat tijdens een zomerweekend. Hij zat in de Starbucks vlak bij het Parijse filmmuseum met bevende rechterhand van een cappuccino te nippen. Zijn wereld begon helemaal te beven toen er plotseling vijf zwaarbewapende politieagenten in dit mekka van de mokka verschenen. Hennebel kneep prompt zijn koffiebeker met twee, drie knalletjes kapot (waardoor het hete goedje over zijn hand stroomde), sprong gillend op, spurtte ijlings de Starbucks uit en leverde door dit verdachte gedrag bewijs na bewijs van schuld. Een halve minuut later werd hij

door de eerste van zijn achtervolgers met een stevige ashi-waza annex osae-komi-waza gevloerd, in volle straat.

Er was weinig scheikunde nodig om te bewijzen dat Hennebel de moordenaar was van Zsa-Zsa, de enige Hongaarse (en niet-Aziatische) prostituee in etablissement lan-Fu.

Het was geen Japanse geweest. En dat had Hennebel, volgestouwd met Parijse drankjes, uitzinnig van woede gemaakt.

Hij had altijd al Japan willen zien.